

paa. Det kan være meget kedeligt, at Kommunerne handle saaledes; men jeg synes ikke, det er muligt for Kommunalbestyrelserne, og da navnlig for Kommunalbestyrelserne paa Landet, at handle anderledes. Det, jeg gerne vilde sige ved denne Lejlighed, det er, at jeg tror, at man fra Lovgivningsmagts Side, naar Spørgsmaalet igen vender tilbage — ikke dette enkelte Spørgsmaal her om denne enkelte Person, men Spørgsmaalet om disse Funktionærers Understøttelse — fra den Kommission, der nu overvejer disse Spørgsmaal, maa være opmærksom paa, at disse Understøttelser blive noget anderledes. Naar jeg tænker paa min Valgkreds med de Jærnbanner, der gaa derigennem — det er jo nogle af de stærkest befærdede Linier, der ere i Landet — og tænker paa den Masse af Vogterhuse, det ikke alene ved den første Anlæggelse, men ogsaa Tid efter anden er blevet nødvendigt at oprette der, og tænker paa alle disse Folk, der blive ansatte i disse Huse, som kun have med Ledvogtning at gøre, og jo allerede ere udslidte Mennesker, saa er det mig klart, at det bliver med andre Øjne end nu, at Kommunerne komme til at se paa disse Folk, naar de paa Grund af Alder og paa Grund af, at de ere afskedigede fra Statens Tjeneste, henvende sig til Kommunalbestyrelserne om Alderdomsunderstøttelse. Det er jo saa, at det er Mennesker, der have siddet ude i Kommunerne, uden at nogen eneste privat Mand har staaet i noget som helst Forhold til dem, de have aldrig søgt Arbejde i Kommunen, hvad der jo er selvfølgelig, da de jo have hele deres Beskæftigelse ved Statsbanerne; men de ere derved komne til at sidde som Folk, man ikke rigtig er tilbøjelig til at regne med som Kommunens Beboere. Derfor kan jeg godt forstaa, at disse Mennesker kun nødtvungent henvende sig til de paagældende Kommunalbestyrelser, og jeg kan ogsaa meget godt forstaa, hvorfor de kommunale Bestyrelser med nogen Uvilje se paa dette, at efter at først Staten har slidt paa disse Folk alt det, den kunde slide paa dem, efter at de have tjent i Statsbanernes Tjeneste saa længe det var muligt, at de kunde udrette noget, saa kunne Kommunerne tage og forsørge dem Resten af

Tiden gennem Alderdomsunderstøttelse — ganske vist fradraget den Smule Understøttelse, de faa fra Staten. Dette mener jeg, burde være anderledes, Kommunerne burde dog være fri for at have denne Udgift paa disse meget ofte veltjente Folk, som have siddet og arbejdet hele deres Tid under Statsbanedriften, og det er det, jeg gerne ved denne Lejlighed tillige vil slaa til Lyd for, at der, naar vi faa Forslaget om Lønninger ved Statsbanerne til Behandling igen her i Tinget, virkelig ogsaa bliver taget det Hensyn, at disse gamle Mennesker blive fritagne for, naar de ikke kunne tjene Statsbanerne længer, at skulle henvende sig til de Kommuner, hvor deres Vogterhuse tilfældigvis have ligget, og at de kommunale Bestyrelser omkring i Landet ogsaa blive fritagne for at skulle overtage den Understøttelse til disse Mennesker, som dog i Virkeligheden burde paahvile Statsbanedriften. Det var blot disse Par Ord, jeg vilde sige ved denne Lejlighed.

K. M. Klausen: Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Der er først Andragendet fra Kulmaalerne her i Kjøbenhavn. I saa Henseende oplyste den ærede Ordfører, at de ikke ere saa gamle, som jeg havde sagt, og han tog saa sine Papirer og nævnedes Alderen paa 3 af dem. Det var nu netop de 3 yngste, og hvis man ikke hører andres Alder angivet, faar man derfor et overordentlig forkert Indtryk. Var den ærede Ordfører begyndt fra den modsatte Ende, da han læste de paagældendes Alder op, havde det set anderledes ud. Af de 16 Ansøgere, som der er Tale om, skal jeg oplyse, at 11 ere over 50 Aar gl. Jeg kan heller ikke, efter at jeg har hørt den ærede Ordfører og den højtærede Minister tale, se bedre, end at der er al Grund til at imødekomme disse Folks Andragende. Det kan dog ikke fragaas, at det er i Statens Interesse, de have virket, at det er Statens Arbejde, de have udført. De have maalt Kul saaledes, at Staten har faaet det, som tilkom den i Told, og dette Arbejde have de udført i en lang Aarrække, indtil der blev givet en Lov, som gjorde dem erhvervsløse, saa at de nu staa som gamle opslidte Folk, der